

LES ANGLÉS

Estimats companys,

El 14 d'agost els Xics, vam marxar de viatge al sud de França, a Les Angles. La sortida va ser un èxit no tant pels castells que vam fer ja que no vam passar d'uns pilars de tres i alguna coseta més, sinó pel bon rotllo. arribar a destí a primera hora de la tarda i després de deixar les maletes vam començar la cercavila que va recórrer tot el poble (per sort no era massa gran). En acabat ens van deixar una estona lliure en que la majoria vam aprofitar per anar a patinar o veure com els nens o no tan nens patinaven (més ben dit ho intentaven).

En acabat vam anar a sopar a la fantàstica hora de les 20 h i es que com ja sabem, quan s'atravassa la frontera els horaris canvien i això de sopar a les 24 h (Viena) sembla una bogeria. El sopar també va tenir la seva gràcia i es que després de la sorpresa inicial d'entrar i veure en cada plat dos trossets de pa i un tomàquet d'amanida (ja ens veiem

desesperats anant al supermercat), ens van sorprendre amb unes mongetes blanques amb mandonguilles massa picants pel gust d'alguns però força bones, un préssec de postres i cafè sol (la llet no la coneixen pel que és veu). No ens vam poder queixar!

Després vam anar a la cerca i captura d'un bar on prendre una copa... però tractant-se de França i d'un dia entre setmana (dimecres) es va convertir en una utopia. Afortunadament, alguns ja havien previst aquesta possibilitat i havien comprat alguna cosa per beure (calimotxo). Amb la beguda, la música improvisada del cotxe del Pol (Carinyo) i el descampat que hi havia al costat ens vam distreure i també congelar perquè... ¡ com apreta el fred per la nit!!!

De mica en mica vam anar desfilant cap a la "fabulosa i luxosa" carpa on ens esperava el nostre sac de dormir. La nit va ser per alguns força llarga i és que entre la rasca que feia i els rons de diferent intensitat d'alguns dels xics (no cal dir els noms per no causar traumes) no tothom va aconseguir conciliar el son. De bon matí ens esperava un esmorzar a la francesa: un croissant, un gotet de cafè o colacao i una mica de melmelada amb pa, que d'això no en faltava mai. Per fer curta l'espera a l'actuació vam anar a la piscina, que estranyament era gratis i, ja se sap, allà on les coses són gratis hi ha xics. A les 12.30 tots erem a la plaça de l'ajuntament on vam fer una actuació normaleta però molt satisfactòria donat que els espectadors estaven molt sorpresos (deurien pensar: que fan aquests bojos on hi havia més senyeres que gent però la que hi havia molt entusiasmada.

Com a bons catalans que miren la pela, en comptes de degustar la caríssima "cuisine française" vam agafar els autocars i vam dinar a Puigcerdà. La tornada cap a casa va ser mullada i es que ens va caure una tempesta d'estiu (habituals aquest any) que fins i tot va obligar a parar un dels autocars. Finalment, i un cop a casa tot es va quedar en una aventura més.

LES ANGLÉS